

مقاله پژوهشی
اصلی
Original Article

بررسی رابطه سبک‌های اسنادی و سلامت روان در دانش‌آموزان تیزهوش و عادی

فروزانه معتمدی شارک*، دکتر غلامعلی افروز**

چکیده

هدف: این پژوهش با هدف مقایسه سبک‌های اسنادی و سلامت روانی دانش‌آموزان تیزهوش و عادی و همچنین بررسی روابط موجود میان این متغیرها انجام شده است.

روش: این بررسی به روش توصیفی-پس رویدادی انجام شد و آزمودنی‌های پژوهش ۶۰ دانش‌آموز تیزهوش (۳۰ دختر و ۳۰ پسر) که به روش نمونه‌گیری تصادفی انتخاب شدند) و ۶۰ دانش‌آموز عادی (۳۰ دختر و ۳۰ پسر) که به روش نمونه‌گیری خوشای انتخاب گردیدند) بودند. برای گردآوری داده‌ها آزمون هوش ریون، پرسش‌نامه سبک‌های اسنادی (ASQ) و پرسش‌نامه سلامت عمومی (GHO) به کار برده شد. برای تحلیل داده‌ها از رگرسیون، تحلیل واریانس چندمتغیره و تک متغیره و آزمون آبهره گرفته شد.

یافته‌ها: این بررسی نشان داد که سبک اسنادی درونی-بیرونی در پسران تیزهوش توانایی پیش‌بینی سلامت روان را دارد. دو گروه دختر و پسر در سبک اسنادی درونی-بیرونی و سبک اسنادی کلی و جزئی موقعیت‌های ناخوشایند، و دو گروه عادی و تیزهوش در سبک اسنادی کلی و جزئی موقعیت‌های ناخوشایند تفاوت معنی داری داشتند. در بررسی سلامت روان میان دو گروه عادی و تیزهوش در مؤلفه نارساکنش و ری اجتماعی تفاوت معنی داری به دست آمد.

نتیجه‌گیری: دانش‌آموزان تیزهوش در موقعیت‌های شکست، سبک اسناد کلی و دانش‌آموزان دختر در هنگام شکست، سبک اسناد بیرونی و جزئی داشتند. دانش‌آموزان تیزهوش دارای نارساکنش و ری اجتماعی بیشتری نسبت به دانش‌آموزان عادی هستند.

کلیدواژه: سبک‌های اسنادی، سلامت روانی، دانش‌آموزان، تیزهوش

مقدمه

تبیین افراد و رویدادهای تنفس زاست که می‌توانند نقش مهمی در سلامت روانی داشته باشند (تری، ۱۹۹۴). در زنجیره اسناد ارزیابی شناختی آنها از آن موقعیت‌های است. از این رو نظریه‌ای که در دو دهه اخیر مورد توجه قرار گرفته سبک یا شیوه‌های

* کارشناس ارشد روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، تهران، پل گیشا، خیابان نسبم، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران.
دورنگار: ۰۱۱-۵۵۲۷۶۰۲۱ (نویسنده مستول).

** دکترای تحصیلی روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی، استاد دانشگاه تهران.

که نوع سبک استاد با متغیرهای مرتبط با افسردگی (مانند احتمال خودکشی و کارکرد شناختی) در ارتباط می‌باشد. هم‌چنین این پژوهشگران نشان دادند که تغییر در سبک استاد می‌تواند علایم روانشناختی آزمودنی‌ها را نیز تغییر دهد.

نوری قاسم‌آبادی (۱۳۷۲) در بررسی دانشجویان پسر نشان داد که افراد ناموفق به دنبال استرس شکست تحصیلی، افسردگی بیشتری تجربه می‌کنند و سبک استاد درونی، کلی و پایدار در رویدادهای منفی با افسردگی رابطه دارد. شیرازی (۱۳۷۸) به بررسی شیوه‌های مقابله با تنش روانی و ارتباط آن با استادهای علی و سلامت روان در دانش آموزان تیزهوش و عادی شهرستان زاهدان پرداخت و رابطه معنی‌داری بین شیوه‌های مقابله و منبع کنترل دانش آموزان تیزهوش به دست نیاورده. با این حال، این رابطه در دانش آموزان عادی دیده شد و در دانش آموزان تیزهوش و عادی رابطه معنی‌داری بین شیوه‌های مقابله و سبک‌های استادی وجود داشت.

سلیمانی نژاد (۱۳۸۱) نیز در بررسی رابطه سبک استاد با پیشرفت تحصیلی در دختران و پسران سال سوم دبیرستان نشان داد که بعد سه گانه استاد بین دختران و پسران در موقعیت‌های شکست و موقوفیت تفاوت معنی‌داری ندارند. هم‌چنین در رابطه بین ابعاد سه گانه استاد و پیشرفت تحصیلی نشان داد که به جزء بعد درونی و بیرونی، در موقعیت شکست بقیه ابعاد با پیشرفت تحصیلی رابطه معنی‌داری ندارند.

با توجه به این که در ایران در زمینه مؤلفه‌های استادی و سلامت روان بررسی‌های محدودی انجام شده است. دستیابی به اطلاعاتی در این زمینه می‌تواند راهبردهای مهمی برای مراکز آموزشی، پژوهشی و درمانی به همراه داشته باشد. هم‌چنین با تأکید بر اهمیت عوامل درونی قابل کنترل به عنوان عوامل اصلی موقوفیت، آموزگاران می‌توانند انتظار موقوفیت دانش آموزان را افزایش دهند.

سلیگمن (۱۹۷۵) تنش‌های روانی دوران کودکی همانند از دستدادن والدین را در شیوه تبیین فرد از رویدادهای

بستگی پیدا می‌کند (Miller^۱, Brickman^۲ و Bolen^۳, ۱۹۷۵).

هدف نظریه استاد از دیدگاه بنیان‌گذاران آن بررسی چگونگی انجام تبیین‌های علی به‌وسیله مردم و چگونگی پاسخ مردم به پرسش‌هایی است که با چرا آغاز می‌شوند. نظریه استاد فرآیندهای تبیین رویدادها و پیامدهای عاطفی و رفتاری ناشی از این تبیین‌ها را یافتن می‌کند (Rattner^۴, Saloweg^۵, ۱۹۹۳) و Fishkin^۶, ۱۹۹۳). سلیگمن^۷ از پیشگامان کاربرد سبک استادی در بهداشت روانی به‌ویژه افسردگی است که در زمینه رابطه سبک استادی و افسردگی دو مقوله را مطرح می‌سازد: ۱- سبک استاد بدینانه^۸ یعنی استاد رویدادهای منفی به عوامل درونی، که افسردگی را در پی دارد. ۲- سبک استاد خوش‌بینانه^۹ که عبارت است از استاد رویدادهای مثبت به عوامل درونی؛ این سبک استاد زمینه‌ساز شادمانی است (Fenckam^{۱۰} و Bradbury^{۱۱}, ۱۹۹۳). Petersen^{۱۲} و Sliigman^{۱۳} (۱۹۸۴) دریافتند که افراد پیوسته علت‌های مشخصی را برای رویدادهای خوب و بد که گاهی این استادها ناسازگارانه است، بر می‌گزینند. به بیان دیگر استاد رویدادهای منفی به علل درونی، با ثبات و کلی و استاد رویدادهای مثبت به علل بیرونی، بدون ثبات و اختصاصی، نوعی شیوه استادی ناسازگارانه است و همین استادهای ناسازگارانه و یا به بیان دیگر استادهای بدینانه است که با مشکلات روانشناختی و بدینی همراه است.

آبرامسون^{۱۴}, Sliigman و Tivzadl^{۱۵} (۱۹۷۸) بر پایه نظریه درماندگی آموخته شده^{۱۶} سبک تبیین افراد از رویدادها را بررسی نموده و دریافتند که گروهی علت رویدادها را به خود و گروهی به شرایط، موقعیت‌ها و سایر افراد (سبک تبیین در مقابله بیرونی) نسبت می‌دهند. از سویی این رویدادها را در تمام زندگی خود مؤثر می‌دانند یا محدود به همان موقعیت در نظر می‌گیرند (سبک تبیین کلی در برابر اختصاصی). آbla^{۱۷} و زاجاری^{۱۸} (۱۹۹۹) در بررسی‌های خود پیرامون افسردگی دریافتند که کودکان افسرده یشتر گرایش به ۱- نسبت دادن رویدادهای منفی به علل پایدار و کلی، ۲- فاجعه‌آمیز دانستن پیامدهای رخدادهای منفی و ۳- داشتن احساس پریشانی و آشفتگی پس از رخداد یک رویداد منفی دارند. دوا^{۱۹} (۱۹۹۴) نیز ارزش پیش‌بینی کنندگی سبک استاد و عواطف منفی را در پیش‌بینی سلامتی جسمانی و هیجانی بررسی نمود و دریافت که عواطف اهمیت زیادی در پیش‌بینی سلامت افراد دارند. هم‌چنین استادهای کلی برای رویدادهای منفی و شیوه استادی به طور کامل، برای رویدادهای منفی بهترین پیش‌بینی کننده بهداشت روانی و جسمانی افراد بودند. شوارتز^{۲۰}, کاسلو^{۲۱}, سیلی^{۲۲} و لوینسوهن^{۲۳} (۲۰۰۰) در بررسی ۸۴۱ نوجوان دریافتند

1- Miller	2- Brickman
3- Bolen	4- Rothman
5- Salvoverg	6- Turvey
7- Fishkin	8- Seligman
9- pessimistic	10- optimistic
11- Fincham	12- Bradbury
13- Peterson	14- Abramson
15- Teasdale	16- learned helplessness
17- Abela	18- Zachary
19- Dua	20- Schwartz
21- Kaslow	22- Seeley
23- Lewinsohn	

۱۳۸۲-۸۳ ثبت نام کرده بودند. دانش آموزان تیزهوش ۴۳۷ نفر (۲۱۲ دختر و ۲۲۵ پسر) و دانش آموزان عادی ۱۷۶۹۴ نفر (۸۲۴۶۷ دختر و ۹۲۲۷ پسر) بودند. برآورده حجم نمونه بر اساس جامعه متناسبی با بهره گیری از فرمول کوکران برای جامعه دانش آموزان تیزهوش برابر با ۶۰ نفر بود. این افراد از میان دانش آموزانی که دارای بهره هوشی بالای ۱۳۰ بودند از دیبرستان های استعدادهای درخشان به صورت تصادفی ساده انتخاب شدند. برآورده حجم نمونه بر اساس جامعه نامتناسبی برای جامعه دانش آموزان عادی نیز به کمک فرمول کوکران برابر با ۶۰ نفر (۳۰ دختر و ۳۰ پسر) بود که به روش نمونه گیری خوشای از میان دیبرستان های عادی شهر تهران انتخاب شدند. با این هدف از میان مناطق دوازده گانه شهر تهران، منطقه های شش و یازده انتخاب و از هر منطقه یک دیبرستان دخترانه و یک دیبرستان پسرانه به صورت تصادفی گزینش و در هر دیبرستان یک کلاس به صورت تصادفی انتخاب شد و همه دانش آموزان کلاس های انتخاب شده، بررسی شدند. اجرای آزمون هوش ریون نشان داد که بهره هوشی این دانش آموزان بین ۹۵ تا ۱۱۵ بوده است.

گردآوری داده ها به کمک آزمون های زیر انجام شد: آزمون هاتریس های پیشونده ریون^۱؛ این آزمون یکی از آزمون های غیر کلامی هوش عمومی است که در سال ۱۹۳۸ به وسیله ریون^۲ روانشناس انگلیسی منتشر شد. فرم رنگی و ساده تر این آزمون برای کودکان ۱۱-۵ ساله و بزرگسالان عقب مانده ذهنی و فرم پیشرفته تر آن برای بزرگسالان در نظر گرفته شده است (براهمی، ۱۳۵۶). این آزمون که ۶۰ پرسش تصویری دارد و از پنج گروه ۱۲ تایی (A تا E) تشکیل شده، برای اندازه گیری عامل عمومی اسپرمن^۳ ساخته شده است. بار کم^۴ (۱۹۷۲)، به نقل از مقیمی آذر، (۱۳۷۷) ضرایب ثبات درونی^۵ آزمون ریون را با ۰.۵۰۰ آزمودنی بزرگسال در سینین مختلف در آمریکا بین ۰/۸۹ تا ۰/۹۷ گزارش کرده است.

استینسن (۱۹۵۶)، به نقل از مقیمی آذر، (۱۳۷۷) پایابی آزمون ریون را به روش باز آزمایی پس از یک هفته، یک ماه و سه ماه به ترتیب ۰/۸۹، ۰/۸۱ و ۰/۸۸ گزارش نمود. همچنین در هنجرابی این آزمون توسط برآهنی (۱۳۵۶) بر روی ۳۰۱۰

بعدی و در نتیجه آمادگی او برای استفاده افسردگی مؤثر داشت. مراکز روان درمانگری نیز می توانند با شناسایی و تشخیص موارد آسیب پذیر در پیش گیری از اختلال های روانی نوجوانان مؤثر باشند. از سوی دیگر سال ها کارشناسان آموزشی بر این تصور بوده اند و چه بسا بسیاری هنوز بر این باورند که کودکان تیزهوش و مستعد، که در دسرب کمتری برای آنها دارند، آنها را به حال خودشان می گذارند و بیشتر نیروی خود را برای آموزش سایر شاگردان کلاس صرف می کنند (فتحی آشتیانی، ۱۳۷۴).

روشن است که آگاه نبودن نسبت به ویژگی های شخصی این دانش آموزان که از توانایی های ویژه ای برخوردارند، مانع شکوفایی توانمندی ها و استعدادهای آنها خواهد شد و این می تواند زمینه را برای استفاده احتلال های جسمی و روانی از جمله افسردگی، اضطراب، پرخاشگری و کناره گیری آماده کند.

نیدلز^۶ و آبرامسون (۱۹۹۰، به نقل از ولز^۷، هافل^۸، جونیجر^۹ و اگنر^{۱۰} ۲۰۰۳) در بررسی دانشجویان دانشگاه که سطح متوسط تا شدید نشانگان افسردگی را نشان داده بودند، دریافتند که افزایش رویدادهای مثبت زندگی، افزایش سبک استادی پایدار و کلی برای حوادث مثبت را در پی دارد و این تغییر موجب افزایش امیدواری و کاهش نشانه های افسردگی می شود.

هدف این پژوهش بررسی رابطه سبک های استادی و سلامت روان در میان دانش آموزان تیزهوش و عادی و پاسخ به این پرسش ها بوده است: ۱- سهم هر یک از سبک های استادی (کلی- جزیی، پایدار- ناپایدار، درونی- بیرونی) در پیش بینی سلامت روان تا چه میزان می پاشد؟ ۲- آیا دو گروه عادی و تیزهوش تفاوتی در سبک های استادی با یکدیگر دارند؟ ۳- آیا دو گروه دختر و پسر تفاوتی در سبک های استادی با یکدیگر دارند؟ ۴- آیا دو گروه عادی و تیزهوش تفاوتی در مؤلفه های سلامت روانی (علایم روان تنی، اضطراب، نارسانکشن و ری اجتماعی و افسردگی) با یکدیگر دارند؟

روش

پژوهش حاضر پس رویدادی (علی- مقایسه ای) است. جامعه آماری پژوهش دانش آموزان سال اول متوسطه تیزهوش و عادی دختر و پسر شهر تهران بودند که در سال تحصیلی

1- Needles	2- Voelz
3- Haefsel	4- Joiner
5- Wagner	
6- Raven's Progressive Matrices Test	
7- Raven	8- Spearman
9- Burke	10- internal consistency

مناسب‌ترین روش ارزشیابی بررسی ثبات درونی به روش محاسبه ضریب آلفای کرونباخ است. او با بازیبینی پژوهش‌های انجام شده به روش بازآزمایی و نیز محاسبه ضریب آلفای کرونباخ پایایی را بالا گزارش کرده است. چونگ^۴ و اسپیرز^۵ (۱۹۹۴) در بررسی ۲۲۳ نفر از افراد بزرگسال پایایی فرم ۲۸ سؤالی پرسشنامه سلامت عمومی به روش بازآزمایی را برای کل آزمون برابر ۰/۵۵، برای مقیاس‌های نشانه‌های مرضی جسمانی ۰/۴۴، اضطراب ۰/۴۶، نارساکنش و ری اجتماعی ۰/۴۲ و افسردگی ۰/۷۷ گزارش نمودند. تقوی (۱۳۸۰) پایایی این پرسشنامه را به روش بازآزمایی، دونیمه کردن و آلفای کرونباخ به ترتیب ۰/۹۳، ۰/۷۰ و ۰/۹۰ گزارش نموده است. هم‌چنین بررسی اعتبار این پرسشنامه به روش اعتبار هم‌زمان با پرسشنامه بیمارستان میدلسکس (MHQ)^۶ ضریب همبستگی ۰/۵۵ و ضرایب همبستگی بین خرد و مقیاس‌های این پرسشنامه با نمره کل بین ۰/۷۲ تا ۰/۸۷ در نوسان بوده است (تقوی، ۱۳۸۰).

پرسشنامه سبک اسنادی^۷ (ASQ): این پرسشنامه یک ابزار خودگزارش دهنده است و نخستین بار برای اندازه‌گیری اسنادهای افراد برای رویدادهای غیرقابل کنترل توسط پیترسون و سلیگمن (۱۹۸۴) ساخته شد. پرسشنامه سبک اسنادی در برگیرنده دوازده موقعیت فرضی (شش رویداد خوب و شش رویداد بد) است. برای هر رویداد چهار پرسشن مطرح شده است. نخستین پرسشن که درباره مهم‌ترین علت این رویداد است، اگرچه در نمره گذاری به کار برده نمی‌شود اما ضروری است تا آزمودنی به سه پرسشن بعد بر حسب موارد زیر پاسخ دهد. این موارد شامل درونی یا بیرونی، پایدار (بایبات) یا ناپایدار (بی‌ثبات) و کلی یا اختصاصی بودن رویداد می‌باشد. نمره‌ها را می‌توان برای هر یک از سه بعد پایانگیختگی‌های هیجانی همراهند، ارزشیابی می‌کند. مجموع نمره‌های پرسشن اول به دست می‌آید. اگر فرد در موقعیت‌های موقفيت و پرسشن اول نمره‌های ۴، ۳، ۵، ۲، ۴ و ۶ را عالملات زده باشد، نمره بعد درونی - بیرونی این فرد در موقعیت موقفيت مجموع این اعداد تقسیم بر شش می‌باشد ($\frac{۶}{۶}=۱$). به همین ترتیب در ابعاد دیگر و موقعیت شکست،

نفر در سطح شهر تهران پایایی ۰/۹۵ تا ۰/۹۰ و دامنه روایی بین ۰/۶۱ تا ۰/۲۴ گزارش گردیده است. در این آزمون شمار پاسخ‌های درست آزمودنی محاسبه می‌شود و سپس بر پایه نمره‌های ترازشده بهره هوشی به دست می‌آید که نمره پایین تر از ۷۰ یا دو انحراف معیار پایین‌تر از میانگین نشان‌گر عقب‌ماندگی ذهنی، نمره ۱۱۰-۹۰ نشان‌گر بهره هوشی متوسط و نمره بالاتر از ۱۳۰ یا دو انحراف معیار بالاتر از میانگین نشان‌گر با هوش بودن آزمودنی است.

پرسشنامه سلامت عمومی^۱ (GHQ-28): این پرسشنامه بسک پرسشنامه سرندي مبتنی بر روش خودگزارش دهنده است که در مجموعه‌های بالینی با هدف ردیابی کسانی که دارای اختلال روانی هستند، به کار برده می‌شود (گلدبیرگ^۸، ۱۹۷۲، به‌نقل از دادستان، ۱۳۷۷). این پرسشنامه ممکن است برای نوجوانان و بزرگسالان در هر سنی و به منظور کشف ناتوانی در عملکردهای بهنجار و وجود رویدادهای آشفته کننده در زندگی به کار گرفته شود (گلدبیرگ و ولیامز^۹، ۱۹۸۸، به‌نقل از تقوی، ۱۳۸۰). هدف این پرسشنامه دستیابی به یک تشخیص معین از بیماری‌های روانی نیست بلکه منظور آن تمايز میان بیماری‌های روانی و سلامت است و برای همه افراد جامعه طراحی شده است. این پرسشنامه در بررسی‌های زمینه‌یابی در کل جامعه و گروه‌های ویژه و در بررسی‌های مقایسه‌ای بیماری‌های روانی در یک جمعیت در زمان‌های متفاوت به کار برده می‌شود (کاویانی، موسوی و محیط، ۱۳۸۰). این پرسشنامه دارای چهار زیرمقیاس است: زیرمقیاس اول (A) در بردارنده موادی درباره احساس افراد نسبت به وضع سلامت خود و احساس خستگی آنهاست و نشانه‌های بدنی را دربرمی‌گیرد. این زیرمقیاس دریافت‌های حسی بدنی را که اغلب با برانگیختگی‌های هیجانی همراهند، ارزشیابی می‌کند. زیرمقیاس دوم (B) درباره اضطراب و بسی خوابی است. زیرمقیاس سوم (C) دامنه توانایی افراد را در رویارویی با خواسته‌های حرفه‌ای و مسائل زندگی روزمره می‌سنجد و احساسات آنها را درباره چگونگی کارآمدان با چالش‌های زندگی آشکار می‌کند. چهارمین زیرمقیاس (D) با افسردگی شدید و گرایش مشخص به خودکشی ارتباط دارد. به هر پاسخ نمره صفر تا سه تعلق می‌گیرد. نمره‌های بین ۱۴ تا ۲۱ در هر زیرمقیاس و خامت وضع آزمودنی را در آن عامل نشان می‌دهد. به باور گلدبیرگ (۱۹۸۹، به‌نقل از بهرامی، ۱۳۷۸)

1- General Health Questionnaire-28

2- Goldberg   3- Williams

4- Cheung   5- Spears

6- Middlesex Hospital Questionnaire

7- Attribution Style Questionnaire

(سلامت روان) به روش متغیرهای پیش‌بین (سبک‌های استنادی) برابر ۱۹/۱۸ درصد نشان داد. مقدار ضریب همبستگی سبک‌های استنادی کلی-جزیی و پایدار-ناپایدار معنی‌دار نبود. همچنین تحلیل واریانس تأثیر سبک‌های استنادی را بر سلامت روانی دارای تفاوت معنی‌دار نشان داد ($p < 0.05$, $F = 6/40$, $df = 33/65/7$).

جدول ۱- مقایسه سبک استنادی بین گروه‌های عادی ($n=70$) و قیزه‌هش (۲۰) در پرسش‌نامه سبک‌های استنادی

نتایج آزمون ابرای همگنی میانگین‌ها			
معنی‌داری	آزادی	سطح	آماره F
N.S.	۱۱۸	-۰/۵۳۳	بیرونی - درونی (خواشایند)
N.S.	۱۱۸	-۰/۹۹۶	پایدار-ناپایدار (خواشایند)
N.S.	۱۱۸	-۱/۱۸۴	کلی - جزیی (خواشایند)
N.S.	۱۱۸	-۰/۷۶۱	بیرونی - درونی (ناخواشایند)
N.S.	۱۱۸	۱/۵۵۹	پایدار-ناپایدار (ناخواشایند)
۰/۰۵	۱۱۸	۲/۳۸۵	کلی - جزیی (ناخواشایند)

نموده‌ها محاسبه می‌شوند. برای (۲۰۰۱) بررسی پرسش‌نامه سبک استنادی ضریب آلفای کرونباخ ۰/۰۸ را گزارش نموده است. اسلامی شهر بابکی (۱۳۶۹) طی پژوهشی با این مقیاس ضریب آلفای کرونباخ را برای موقعیت شکست درونی ۰/۷۵، موقعیت شکست پایدار ۰/۴۳، موقعیت شکست کلی ۰/۷۳ و در موقعیت موقعیت درونی ۰/۷۴، موقعیت موقعیت پایدار ۰/۵۶ و موقعیت موقعیت کلی ۰/۷۶ به دست آورد. سلیمانی نژاد (۱۳۸۱) آلفای کرونباخ برای کل پرسش‌های پرسش‌نامه را ۰/۷۶ گزارش کرد.

برای تحلیل داده‌ها از رگرسیون، تحلیل واریانس و آزمون بهره گرفته شد. هدف از تحلیل واریانس در رگرسیون آن بود که روشن شود آیا متغیرهای پیش‌بین (سبک‌های استنادی) توانایی پیش‌بینی متغیر ملاک (سلامت روانی) را دارند؟

یافته‌ها

این بررسی مقدار ضریب همبستگی سبک استنادی درونی - بیرونی با سلامت روانی در پسران قیزه‌هش را برابر با $0/438$ و میزان R^2 یعنی میزان تبیین کنندگی متغیر ملاک

جدول ۲- نتایج تحلیل واریانس اثرات بین موردي جنسیت در دانش آموزان قیزه‌هش ($n=60$) و عادی ($n=70$) و تعامل این دو به کمک پرسش‌نامه سبک استنادی

متغیر وابسته	مجموع مجذورات	آزادی	درجه	آماره F	میانگین مجذورات	معنی‌داری	سطح
جنسیت							
بیرونی - درونی خواشایند	۰/۳۰۰	۱	۱/۰۳	۲/۶۱	۰/۳۰۰	N.S.	۰/۶۱
پایدار - ناپایدار خواشایند	۲/۴۸	۱	۳/۵۲	۱/۰۳	۲/۴۸	N.S.	۳/۵۲
کلی - جزیی خواشایند	۰/۳۲۱	۱	۱/۱۱	۱/۱۱	۰/۳۲۱	۰/۰۰۱	۰/۰۰۱
بیرونی - درونی ناخواشایند	۲/۸۷	۱	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۸۵	N.S.	۰/۸۷
پایدار - ناپایدار ناخواشایند	۰/۴۵	۱	۰/۲۶	۰/۱۹۲	۰/۴۵	۰/۰۵	۰/۰۵
کلی - جزیی ناخواشایند	۱/۱۵	۱	۱/۱۵	۱/۱۵	۱/۱۵	N.S.	۱/۱۵
وضعیت ذهنی							
بیرونی - درونی خواشایند	۲/۲۰	۱	۰/۱۹۲	۰/۱۹۲	۲/۲۰	N.S.	۰/۱۹۲
پایدار - ناپایدار خواشایند	۳/۰۲	۱	۰/۸۹۸	۰/۸۹۸	۳/۰۲	N.S.	۰/۸۹۸
کلی - جزیی خواشایند	۰/۱۱۲	۱	۰/۲۲	۰/۲۲	۰/۱۱۲	N.S.	۰/۲۲
بیرونی - درونی ناخواشایند	۰/۱۴۳	۱	۰/۶۶	۰/۶۶	۰/۱۴۳	N.S.	۰/۶۶
پایدار - ناپایدار ناخواشایند	۰/۴۵	۱	۰/۸۷	۰/۸۷	۰/۴۵	N.S.	۰/۸۷
کلی - جزیی ناخواشایند	۱/۴۴	۱	۰/۰۹	۰/۰۹	۱/۴۴	۰/۰۵	۰/۰۵
اثر تعاملی جنسیت و وضعیت ذهنی							
بیرونی - درونی خواشایند	۰/۰۱	۱	۰/۴۴	۰/۰۵	۰/۰۱	N.S.	۰/۴۴
پایدار - ناپایدار خواشایند	۴/۱۴	۱	۰/۱۰۱	۰/۱۰۱	۴/۱۴	N.S.	۰/۱۰۱
کلی - جزیی خواشایند	۴/۲۴	۱	۰/۴۶۶	۰/۴۶۶	۴/۲۴	N.S.	۰/۴۶۶
بیرونی - درونی ناخواشایند	۶/۷۰	۱	۰/۰۳۱	۰/۰۳۱	۶/۷۰	N.S.	۰/۰۳۱
پایدار - ناپایدار ناخواشایند	۰/۳۴۱	۱	۰/۳۴۱	۰/۳۴۱	۰/۳۴۱	N.S.	۰/۳۴۱
کلی - جزیی ناخواشایند	۰/۱۲۴	۱	۰/۰۵۶	۰/۰۵۶	۰/۱۲۴	N.S.	۰/۰۵۶

ناخوشایند، دانش‌آموزان دختر دارای سبک استنادی جزیی تری نسبت به دانش‌آموزان پسر بودند (جدول ۲).

مقایسه میانگین گروه‌ها به کمک آزمون آن شان داد که دانش‌آموزان دختر و پسر در سبک‌های استنادی درونی-پیرونی ($p < 0.01$) و کلی-جزیی ($p < 0.05$) موقعیت‌های ناخوشایند تفاوت معنی‌داری دارند (جدول ۳). به بیان دیگر دانش‌آموزان دختر نسبت به دانش‌آموزان پسر سبک استنادی پیرونی و جزیی داشته‌اند.

یافته‌ها گویای آن بودند که دو گروه عادی و تیزهوش در مؤلفه نارس‌اکتش‌وری اجتماعی ($p < 0.01$) تفاوت معنی‌داری داشته‌اند. به بیان دیگر دانش‌آموزان تیزهوش در این مؤلفه دارای نارس‌اکتش‌وری اجتماعی بیشتری نسبت به دانش‌آموزان عادی هستند. آزمون Δ در سایر مؤلفه‌های سلامت روانی تفاوت معنی‌داری در دو گروه نشان نداد (جدول ۴).

در بررسی اثر وضعیت ذهنی بر مؤلفه‌های سلامت روان بین دو گروه عادی و تیزهوش در مؤلفه نارس‌اکتش‌وری اجتماعی تفاوت معنی‌دار وجود دارد. از این رو دانش‌آموزان تیزهوش در این مؤلفه نمره بیشتری داشته‌اند. هم‌چنین در بررسی اثر تعاملی وضعیت ذهنی و جنسیت بر مؤلفه‌های سلامت روانی، در مؤلفه علایم روان‌تنی تفاوت معنی‌داری دیده شد.

جدول ۳ - مقایسه نمره‌های دو گروه دختر و پسر در پرسش‌نامه سبک استنادی به کمک آزمون آماری Δ

مؤلفه‌ها	آزمون آبرای همگنی میانگین‌ها			
	آماره Δ	درجه	سطح	معنی‌داری
بیرونی- درونی (خوشایند)	-1/61	118	N.S.	
پایدار- ناپایدار (خوشایند)	-0/995	118	N.S.	
کلی- جزیی (خوشایند)	-1/86	118	N.S.	
بیرونی- درونی (ناخوشایند)	3/16	118	0/001	
پایدار- ناپایدار (ناخوشایند)	1/185	118	N.S.	
کلی- جزیی (ناخوشایند)	2/23	118	0/05	

مقایسه میانگین گروه‌ها (جدول ۱) نشان داد که دانش‌آموزان عادی نسبت به دانش‌آموزان تیزهوش در موقعیت ناخوشایند سبک استنادی جزیی‌تری دارند و این تفاوت از نظر آماری معنی‌دار است ($p < 0.05$).

در بررسی اثر جنسیت بر سبک‌های استنادی دو مؤلفه بیرونی و درونی، و کلی و جزیی در موقعیت‌های ناخوشایند تفاوت معنی‌دار دیده شد ($p < 0.01$). به بیان دیگر در بین دو سبک درونی و بیرونی موقعیت‌های ناخوشایند، دانش‌آموزان دختر سبک استنادی بیرونی تری نسبت به دانش‌آموزان پسر داشتند و بین دو سبک استنادی کلی و جزیی موقعیت‌های

178

جدول ۴ - تابع آزمون آنوات بین موردی مؤلفه‌های سلامت روان در پرسش‌نامه سلامت عمومی در دو گروه تیزهوش ($n=20$) و عادی ($n=20$)

متغیر وابسته	مجموع				
	آماره F	میانگین	درجه	سطح	معنی‌داری
جنسیت					
علایم روان‌تنی	2/27	1	3/27	0/002	N.S.
اضطراب	36/51	1	36/51	1/75	N.S.
نارس‌اکتش‌وری اجتماعی	0/612	1	0/612	0/035	N.S.
افسردگی	0/842	1	0/842	0/030	N.S.
وضعیت ذهنی					
علایم روان‌تنی	3/27	1	3/27	0/189	N.S.
اضطراب	3/02	1	3/02	0/145	N.S.
نارس‌اکتش‌وری اجتماعی	139/7	1	139/7	7/91	0/1
افسردگی	2/82	1	2/82	0/001	N.S.
اثر تعاملی جنسیت و وضعیت ذهنی					
علایم روان‌تنی	129/97	1	129/97	7/50	0/01
اضطراب	15/28	1	15/28	0/823	N.S.
نارس‌اکتش‌وری اجتماعی	19/97	1	19/97	1/13	N.S.
افسردگی	0/141	1	0/141	0/005	N.S.

بحث

سلیمانی نژاد (۱۳۸۱) نیز در بررسی رابطه سبک استناد با پیشرفت تحصیلی در دختران و پسران سال سوم دیرستان نشان داد که ابعاد سه گانه استناد بین دختران و پسران در موقعیت شکست و موفقیت تفاوت معنی داری ندارند. رابطه میان ابعاد سه گانه استناد و پیشرفت تحصیلی نشان داد که به جزء بعد درونی و بیرونی در موقعیت شکست، بقیه ابعاد با پیشرفت تحصیلی رابطه معنی داری ندارند.

یافته های گروس^۴ (۱۹۹۳) و کاظمی حقیقی (۱۳۷۷) در زمینه سلامت روانی تیزهوشان با یافته های بررسی حاضر هم سو و با یافته های گروس (۲۰۰۱)، هالاهان^۵ و کافمن^۶ (۱۳۷۷)، ترمن^۷ (۱۹۲۱)، به نقل از کالاگر، (۱۳۷۲) و ترخان (۱۳۷۲) ناهم سو است. با وجود این که افراد تیزهوش از توانایی تحصیلی بالاتری برخوردارند ولی به نظر می رسد که توانایی تحصیلی فرد برای کاهش اضطراب و افسردگی کافی نیست، چون بسیاری از دانش آموzan دارای استعداد تحصیلی بالا دچار تشویش روانی و ناسازگاری اجتماعی نیز هستند (کاظمی حقیقی، ۱۳۷۷). از سوی دیگر، افراد تیزهوش از همان سال های اولیه دوره دبستان، خود را به عنوان فردی متفاوت در ک می کنند که این ادراک، موجب خود انگاره منفی می شود (هان^۸ و هاویگرست، ۱۹۶۱؛ به نقل از گروس، ۱۹۹۳).

از سوی دیگر ترمن (۱۹۲۱)، به نقل از کالاگر، (۱۳۷۲) نشان داد که افراد تیزهوش در همه زمینه ها مانند هوش، وضع جسمانی، پذیرش اجتماعی، پیشرفت تحصیلی، ثبات عاطفی و امور اخلاقی سرآمد هستند (هالاهان و کافمن، ۱۳۷۷) و برای ارزش ها و هنجارهای جامعه ارزش قابل بوده و به حقوق و نیازهای افراد جامعه اهمیت می دهدن (ترخان، ۱۳۷۲). هم چنین گفته می شود که افراد سرآمد در بیشتر مواقع از سوی هم سالان خود، افرادی خودنمای، پرادعا و لجوح به شمار می روند، در برابر انقاد دیگران آسیب پذیرند، اغلب احساس می کنند که از سوی دیگران در ک نمی شوند و از این رو گوشی گیر می شوند. گاهی هم سالان، آنان را دست می اندازند و از جانب بزرگسالان جدی گرفته نمی شوند (کلارک^۹، ۱۹۹۳). بررسی ارتباط میان مؤلفه های استنادی و سلامت روان

بر پایه بررسی های انجام شده می توان گفت که بین استناد به عنوان یکی از موضوع های مرتبط با بعد اجتماعی و فرهنگی و موضوع جنبش ارتباط وجود دارد. بیر^{۱۰} و سیلویا^{۱۱} (۱۹۹۹) رابطه استنادهای علی و احساسات مربوط به شکست و موفقیت را بررسی نمودند و دریافتند که مردان بیشتر از زنان موقعیت خود را به توانایی استناد می دهند، در حالی که زنان در هنگام موقعیت به توجه، تمرکز و مطالعه تأکید می کنند. هم چنین آنها دریافتند که زنان بیش از مردان احساسات عاطفی را تجربه می کنند. آنها احساس شادی بیشتری بعد از موفقیت دارند، اما احساس پذیرفتن شکست نسبت به مردان در آنها بیشتر است. استنادهای علی مردان شیوه افرادی است که اعتماد به نفس بالایی دارند و برعکس، در زنان مشابه با افرادی است که اعتماد به نفس پایین دارند. مکهاف^{۱۲}، فریز^{۱۳} و هنوسا^{۱۴} (۱۹۸۲) نیز دریافتند که تفاوت های استنادی میان دو جنس دختر و پسر دیده نمی شود، اگرچه در انگیزه های پیشرفت بین دختران و پسران تفاوت هایی وجود دارد. در علت یابی این یافته می توان نقش متغیر های موقعیتی را در استنادها مهم دانست. هری^{۱۵} (۱۹۸۹)، به نقل از ویتن^{۱۶} (۱۹۹۷) بیان کرد که تفاوت های فرهنگی فرد نگری و جمع نگری به همان اندازه که بر دیگر جنبه های رفتارهای اجتماعی مؤثر است، بر گرایش های استنادی نیز تأثیر داشته است (ویتن، ۱۹۹۷). نوری قاسم آبادی (۱۳۷۲) در بررسی دانشجویان پسر نشان داد که افراد ناموفق به دنبال شکست تحصیلی، افسردگی بیشتری تجربه می کنند و سبک استناد درونی، کلی و پایدار در رویدادهای منفی با افسردگی رابطه دارند. شیرازی (۱۳۷۸) در بررسی شیوه های مقابله با تنش روانی و ارتباط آن با استنادهای علی و سلامت روان در دانش آموzan تیزهوش و عادی شهرستان زاهدان، رابطه معنی داری بین شیوه های مقابله و منبع کنترل دانش آموzan تیزهوش گزارش نمود؛ در صورتی که این رابطه در دانش آموzan عادی دیده شده بود، هم چنین در دانش آموzan تیزهوش و عادی رابطه معنی داری بین شیوه های مقابله و سبک های استنادی دیده شد. بیشتر دانش آموzan متمرکز بر مسئله، سبک های استنادی نایاب دار و اختصاصی و بیشتر دانش آموzan متمرکز بر هیجان، سبک های استنادی پایدار و کلی داشتند و در دانش آموzan تیزهوش و عادی رابطه معنی داری میان شیوه های مقابله و سلامت روان دیده شد. بیشتر دانش آموzan متمرکز بر مسئله، از سلامت روانی بیشتری برخوردار بودند و بیشتر دانش آموzan متمرکز بر هیجان، مشکوک به اختلال های روانی شناخته شدند.

سپاسگزاری

با سپاس فراوان از جناب آقایان دکتر باقر غباری بناب و دکتر محمد خدایاری فرد که در زمینه اجرای پژوهش همکاری نمودند.

دریافت مقاله: ۱۳۸۴/۱/۱۱؛ دریافت نسخه نهایی: ۱۳۸۵/۳/۲۳

پذیرش مقاله: ۱۳۸۵/۳/۳۱

منابع

- اسلامی شهر بابکی، حیدر (۱۳۶۹). بررسی رابطه بین سبک تبیین و افسردگی در بیماران افسرده یاک چشمی و دوقطبی و مقایسه آن با افراد یونیجارد. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی. استیتو روپرژشکی تهران.
- براهنی، محمدمدنی (۱۳۵۶). پژوهش مقدماتی برای هنجارسازی آزمون‌های ماتریس‌های پیش‌ونه ریون در ایران. مجله روانشناسی، شماره ۵، ۲۱۷-۲۰۵.
- بهرامی، هادی (۱۳۷۸). آزمون‌های روانی: مبانی نظری و فنون کاربردی. تهران: انتشارات دانشگاه علامه طباطبائی.
- ترخان، مرتضی (۱۳۷۲). بررسی رابطه بین موضع نظرارت، عزت نفس و پیشرفت تحصیلی. مجله استعدادهای درخشان، سال دوم، شماره ۲، ۱۹-۱۳.
- تفوی، سید محمد رضا (۱۳۸۰). بررسی روانی و اعتبار پرسش‌نامه سلامت عمومی (HQ). مجله روانشناسی، سال پنجم، شماره ۴، ۸۹-۸۰.
- دادستان، پربرخ (۱۳۷۷). استرس یا تبلیغ‌گی، یهاری جدید تهدید. تهران: رشد.
- سرابی، حسن (۱۳۷۸). نظریه نمونه‌گیری. تهران: سمت.
- سلیمانی تزاد، ناصر (۱۳۸۱). رابطه سبک استاد با پیشرفت تحصیلی در دختران و پسران سال سوم دبیرستان. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی. دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران.
- شیرازی، محمود (۱۳۷۸). بررسی شبهه‌های مقابله با تنش روانی (استرس) و ارتباط آن با استعدادهای علی و سلامت روان در دانش آموزان تیزهوش و عادی شهرستان زاهدان. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، دانشگاه تهران.
- فتحی آشیانی، علی (۱۳۷۴). بررسی تحولی تصور از خود، حرمت خود، اضطراب و افسردگی در توجهاتان تیزهوش و عادی، پایان نامه دکترای روانشناسی عمومی. دانشکده علوم انسانی، دانشگاه تربیت مدرس.
- کاظمی حقیقی، ناصر الدین (۱۳۷۷). خودبواری و سازگاری تیزهوش. مجله استعدادهای درخشان، سال ۷، شماره ۲، ۱۶-۸.
- کلاگر، جیمز (۱۳۷۲). آموزش کودکان تیزهوش. ترجمه: مجید مهدی‌زاده و احمد وضوی. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.
- کاریانی، حسین؛ موسوی، اشرف سادات؛ محیط، احمد (۱۳۸۰). مصاحبه و آزمونهای روانی. تهران: سپنا.
- مثیسی آذر، رسول (۱۳۷۷). هنجارسایی تست ریون در سالین ۱۵-۱۶ ساله. شهرستان تبریز: دانشگاه تبریز.
- نوری قاسم آبادی، ریابه (۱۳۷۲). بررسی آثاری شناختی - استرس از افسردگی. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، استیتو روپرژشکی تهران.
- هالاهان، دیلیل؛ بی، کافن، جیمز، ام. (۱۳۷۷). کودکان استثنایی، مقدمه‌ای بر آموزش‌های ویژه. ترجمه: مجتبی جوادیان. مشهد: انتشارات آستان قدس رضوی.

بدلحوظ اهمیت آن از نظر بنیادی و کاربردی مورد توجه بسیاری از روانشناسان، مشاوران و متخصصان بهداشت روانی قرار گرفته است.

با توجه به این که در ایران در این زمینه بررسی‌های اندکی انجام شده است، دستیابی به اطلاعاتی از این دست می‌تواند راهبردهای مهمی برای مراکز آموزشی، پژوهشی و درمانی به همراه داشته باشد. اگر آموزگار دانش آموزان را تشویق کند که شکست خود را به عواملی ارتباط دهنده که می‌توان آنها را کنترل کرد، در آن صورت ممکن است از پیامدهای زیان‌آور شکست پیش‌گیری کند. همچنین با تأکید بر اهمیت عوامل درونی قابل کنترل به عنوان عوامل اصلی موفقیت، آموزگاران می‌توانند توان پیش‌بینی موفقیت دانش آموزان را افزایش دهند. مراکز تربیتی گوناگون می‌توانند با توجه به رویدادهایی که برای کودکان پیش آمده موارد آسیب‌پذیر را از همان آغاز شناسایی کنند. مراکز روان درمانگری نیز می‌توانند با شناسائی و تشخیص موارد آسیب‌پذیر در پیش‌گیری از اختلال‌های روانی نوجوانان بکوشند با توجه به این که کشور ما یکی از کشورهای جوان بهشمار می‌رود و درصد چشم‌گیری از افراد جامعه را کودکان و نوجوانان تشکیل می‌دهند، توجه به این گروه سنی دارای اهمیت است. از سوی دیگر، سال‌ها کارشناسان آموزشی گمان می‌کردند که کودکان تیزهوش و مستعد، در درس کمتری برای آنها دارند. از این رو بیشتر نیروی خود را برای آموزش سایر شاگردان کلاس صرف می‌نمودند (فتحی آشیانی، ۱۳۷۴). بنابراین آشنازبودن مدیران، مریان، آموزگاران و پدران و مادران با ویژگی‌های شخصیتی چنین دانش آموزانی که از توانایی‌های ویژه‌ای برخوردارند، شکوفانشدن توانمندی‌ها و استعدادهای آنها را در پی خواهد داشت و زمینه را برای ابتلاء آنها به اختلال‌های بدنی و روانی از جمله افسردگی، اضطراب، پرخاشگری و کناره‌گیری آماده می‌کند.

داده‌های بررسی حاضر تنها به کمک پرسش‌نامه گردآوری شده و از روش مصاحبه استفاده نشده است. در این پژوهش امکان کنترل سایر متغیرها که به نوعی بر سبک‌های استادی دانش آموزان تأثیر می‌گذارند (مانند طبقه اقتصادی-اجتماعی و سبک تربیتی والدین) فراهم نبوده است. پیشنهاد می‌شود در بررسی‌های آینده جریان تحول استادها در گروه‌های سنی مختلف بررسی گردد و از خرده‌مقیاس‌های کلامی آزمون هوشی و کسلر برای ارزیابی هوش، بهره گرفته شود.

- Abela, J., & Zachary, R. (1999). The helplessness theory of depression. A test of the diathesis stress and causal mediation components in third and seventh-grade children. *Dissertation Abstracts International: section B: The sciences and engineering*.
- Abramson, L. Y., Seligman, M. E. P., & Teasdale, J. D. (1978). Learned helplessness in humans: Critique and reformulation. *Journal of Abnormal Psychology*, 87, 49-74.
- Bayer, S., & Sylvia, R. (1999). Gender difference in social attributions by college students of performance on course examination. *Current Psychology*, 17, 346-379.
- Bridges, K. R. (2001). Using attributional style to predict academic performance: How does it compare to traditional methods? *Personality and Individual Differences*, 31, 723-773.
- Cheung, P., & Spears, G. (1994). Reliability and validity of the Cambodian version of the 28 item General Health Questionnaire. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 29, 95-99.
- Clark, B. (1993). *Growing up gifted*. Ohio: Merrill Publishing Company.
- Dua, J. K. (1994). Comparative predictive value of attributional style, negative affect and positive in predicting self-reported physical health and psychological health. *Journal of Psychosomatic Research*, 38, 669-680.
- Fincham, F., & Bradbury, T. (1993). Marital satisfaction, depression and attributions. A longitudinal analysis. *Journal of Personality and Social Psychology*, 64, 442-452.
- Goldberg, D. P. (1972). *The detecting of psychiatric illness by questionnaire*. London: Oxford University Press.
- Gross, M. (1993). *Exceptional gifted children*. London: Routledge Press.
- Gross, M. (2001). Ability grouping self-esteem, and the gifted: A study of optical illusions and optimal environment. *National Research Symposium on Talent Development*. Scottsdale, Az: Great Potention Press, Inc.
- McHugh, M. C., Frieze, I. H., & Hanusa, B. H. (1982).
- Attributions and sex differences in achievement: *Problems and Perspectives Sex Roles*, 8, 767-779.
- Miller, R., Brickman, P., & Bolen, D. (1975). Attribution versus persuasion as a means of modifying behavior. *Journal of Personality and Social Psychology*, 31, 430-441.
- Peterson, C., & Seligman, M. E. P. (1984). Causal explanations as risk factor for depression: Theory and evidence. *Psychological Review*, 91, 347-374.
- Peterson, C., & Seligman, M. E. P. (1987). Explanatory style and illness. Personality and physical health. *Journal of Personality*, 55, 237-365.
- Rothman, A., Salvoverg, P., Turvey, C., & Fishkin, S. (1993). Attributions of responsibility and precaution: Increasing mammography utilization, among women. *Health Psychology*, 12, 39-47.
- Schwartz, J. A., Kaslow, N. J., Seeley, J., & Lewinsohn, P. (2000). Psychological, cognitive and interpersonal correlates of attributional change in adolescents. *Journal of Clinical Child Psychology*, 29, 188-198.
- Seligman, M. E. P. (1975). *Helplessness: On depression, development, and death*. Sanfrancisco: W.H. Freeman.
- Terry, D. (1994). Determinants of coping the role of stable and situational factor. *Journal of Personality and Social Psychology*, 66, 895-910.
- Travis, C. B., Phillipi, T. B., & Henrey, T. B. (1991). Gender and causal attribute for mastery, personal and interpersonal events. *Psychology of Women Quarterly*, 15, 233-249.
- Voelz, Z. R., Haeffel, G. J., Joiner, T. E., & Wagner, K. D. (2003). Reducing hopelessness: The interaction of enhancing and depressogenic attributional styles for positive and negative life events among youth psychiatric inpatients. *Research and Therapy*, 41, 1183-1198.
- Weiten, W. (1997). *Psychology, themes and variations*. New York: Wadsworth Publishing.